

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821201666
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3821201666.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov Mgr. Stanislavy Kollárovej a Mgr. Marka Anovčina v právnej veci navrhovateľky - matky J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., Y. XXX/X, za účasti maloletého N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, voči mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené S. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., X. XXX/X, zastúpenému JUDr. Jánom Kokindom, advokátom, so sídlom v Prievidzi, M. Mišíka č. I. 780/19A, o návrhu matky na určenie otcovstva, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. novembra 2021 č. k. 14Pc/5/2021-75 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol návrh navrhovateľky o určenie otcovstva, vo výroku II. navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť mužovi, ktorého otcovstvo malo byť určené trovy konania v sume 327,11 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo výroku III. uložil navrhovateľke povinnosť nahradiť Slovenskej republike trovy konania v sume 458,80 eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľka, matka maloletého N. E., narodeného XX.X.XXXX domáhala, aby súd určil, že S. E., narodený XX.X.XXXX je biologickým otcom maloletého, zveril maloletého do osobnej starostlivosti navrhovateľky a zaviazal otca na výživné v sume 250-300 eur mesačne. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že matkou označený muž S. E. (narodený s priezviskom K.), narodený XX.X.XXXX nie je otcom maloletého N. E., narodeného XX.X.XXXX. Z výpovede matky aj z výpovede označeného muža zhodne vyplynulo, že sa intímne stýkali naposledy v mesiaci marec 2020. Súd poukázal na ustanovenie § 94 ods. 2 Zákona o rodine a konštatoval, že maloletý N. sa narodil XX.X.XXXX, pričom tristo dní pred jeho narodením pripadá na X.X.XXXX. Pokiaľ by teda označený muž mal byť otcom maloletého, musel byť mať intímny styk s navrhovateľkou najskôr v tento deň, resp. až po tomto dátume. Zo skutkových tvrdení účastníkov však vyplýva, že intímny styk mali naposledy viac ako mesiac pred týmto dátumom. Na základe uvedeného nie je možné otcovstvo označeného muža k maloletému N. určiť. Navrhovateľka pritom aj napriek svojim skutkovým tvrdeniam na otcovstve označeného muža trvala. Súd preto nevytlúčil ani možnosť, že by si účastníci pre časový odstup presne nepamätali, kedy naposledy došlo k ich intímnemu styku. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené zároveň trval na analýze jeho DNA. Preto súd nariadil aj znalecké dokazovanie z odboru genetika, odvetvie analýza DNA. Z výsledkov znaleckého dokazovania vyplynulo, že percentuálna hodnota pravdepodobnosti určenia otcovstva muža, ktorého otcovstvo má byť určené sa blíži k 0%. Súd konštatoval, že ani jeden z vykonaných dôkazov nesvedčí o otcovstve označeného muža. Navrhovateľka aj napriek tomu na tvrdení o jeho otcovstve zotrvala. Spochybňuje aj výsledok znaleckého posudku. Súd však s ohľadom na iné vykonané dôkazy a najmä vzhľadom

na aktuálny stupeň dosiahnutého vedeckého poznania nemá pochybnosti o výsledkoch znaleckého dokazovania. Z uvedených dôvodov návrh ako nedôvodný zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 94 osa. 1, 2 Zákona o rodine. O náhrade trov konania medzi účastníkmi rozhodol podľa § 53, § 57, § 58 CMP. Konštatoval, že muž, ktorého otcovstvo malo byť určené mal v konaní úspech. Navrhovateľka ako matka maloletého ho označila za otca maloletého, čo on popieral. Návrh matky bol po vykonanom dokazovaní zamietnutý. Muž, ktorého otcovstvo malo byť určené si uplatnil náhradu trov konania. Podľa názoru súdu, vzhľadom na postoj navrhovateľky počas konania, možno od nej spravodlivo požadovať aby mu nahradila trovy konania. Súd zaviazal navrhovateľku aby mužovi, ktorého otcovstvo malo byť určené nahradila trovy konania v sume 327,11 eur. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia muža, ktorého otcovstvo malo byť určené a sú priznané nasledovne: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 3.8.2021 83,62 eur, písomné podanie na súd - doplnenie vyjadrenia 3.8.2021 83,62 eur, účasť na pojednávaní na Okresnom súde Prievidza 14.9.2021 83,62 eur, 2x režijný paušál á 10,87 eur 21,74 eur, DPH 20% 54,52 eur, spolu 327,11 eur. O náhrade trov štátu rozhodol podľa § 259 CSP. Slovenská republika v konaní vynaložila prostriedky zo štátneho rozpočtu na odmenu vyplatenú znalcovi v sume 458,80 EUR. Slovenská republika má preto nárok na náhradu tejto sumy proti účastníkovi, ktorý v konaní nebol úspešný, t.j. proti navrhovateľke. Z uvedených dôvodov súd zaviazal navrhovateľku, aby Slovenskej republike nahradila vynaložené trovy konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že trvá na tom, že otcom maloletého syna N. je označený muž S. E., aj keď súd a testy DNA tvrdia, že nie je otcom. Preto by chcela, aby jej syn mal v rodnom liste napísaného biologického otca S. E..

3. Muž, ktorého otcovstvo má byť určené S. E., v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že toto odvolanie považuje za absolútne nedôvodné. Jeho otcovstvo bolo vylúčené na základe analýzy DNA, čo vyplýva zo záverov znaleckého posudku znalca doc. Ing. Radoslava Žideka PhD. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

4. Kolízny opatrovník maloletého N. v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že v rodine maloletého N. a sú vykonávané opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v rámci uloženého výchovného opatrenia, dohľad nad maloletým S. E., ktorý je starším bratom maloletého. Nakoľko je v záujme maloletého N., aby mal zapísaného otca v rodnom liste, úrad bude matke poskytovať sociálne poradenstvo aj v tejto súvislosti.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolania a konania účastníci konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery náležite odôvodnil.

7. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie, s právnym posúdením veci, ako aj s odôvodnením rozsudku plne stotožňuje a v zmysle § 387 ods. 2 CSP naň odkazuje. Navrhovateľka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutočný stav a následné prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazovala navrhovateľka aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

8. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd poukazuje na ust. § 94 ods. 2 Zákona o rodine, v zmysle ktorého za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia menej ako 180 a viac ako 300 dní, ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že navrhovateľka a muž, ktorého otcovstvo má byť určené sa intímne stýkali naposledy v mesiaci marec 2020. Maloletý N. sa narodil dňa XX.XX.XXXX, pritom 300 dní pred jeho narodením pripadá na 01.05.2020. Pokiaľ by teda označený muž mal byť otcom maloletého, musel by mať intímny styk s navrhovateľkou najskôr v tento deň, resp. až po tomto dátume. Z výsluchu účastníkov však vyplýva, že intímny styk mali naposledy viac ako mesiac pred týmto dátumom, preto už na základe týchto skutočností nie je možné otcovstvo označeného muža k maloletému N. určiť. Vzhľadom k tomu, že v konaní o určenie otcovstva súd musí náležitým spôsobom zisťovať nielen všetky okolnosti, ktoré tvoria skutkový základ domnienky otcovstva, svedčiaci voči mužovi, ktorého otcovstvo má byť určené v zmysle § 94 ods. 2 Zákona o rodine, ale i prípadné okolnosti, ktoré vylučujú otcovstvo označeného muža, súd prvej inštancie správne postupoval, keď nariadil vo veci znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru genetiky, odvetvie analýzy DNA doc. Ing. Radoslavom Židekom PhD. Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že percentuálna hodnota pravdepodobnosti určenia otcovstva muža, ktorého otcovstvo má byť určené sa blíži k 0%. Znalecký posudok bol navrhovateľke doručený do vlastných rúk dňa 29.10.2021, navrhovateľka sa k doručenému znaleckému posudku nevyjadřila, neoznámila súdu žiadne námietky proti záverom tohto znaleckého posudku, žiadnym spôsobom ho nespochybnila. Na pojednávaní dňa 26.11.2021 uviedla, že znaleckému posudku neverí a je si istá, že označený muž je otcom maloletého N.. Po preskúmaní znaleckého posudku č. 36/2021 vypracovaného znalcom doc. Ing. Radoslavom Židekom PhD. dospel odvolací súd k záveru, že znalec v znaleckom posudku jednoznačne odpovedal na otázku prvostupňového súdu, týkajúcej sa skutočnosti, ktorá je významná pre rozhodnutie v danej veci. Z obsahu znaleckého posudku nevyplýva, že by znalec neprihliadal na všetky skutočnosti, ktoré mu boli predložené, účastníci nevzniesli žiadne námietky proti znaleckému posudku. Dôvodom pre nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania nemôže byť len subjektívny názor navrhovateľky o nesprávnosti výsledku znaleckého dokazovania bez uvedenia právne významných dôvodov tvrdenej nesprávnosti. V prejednávanej veci nebol dôvod na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, lebo neexistovali žiadne relevantné okolnosti spochybňujúce vypracovanie znaleckého posudku znalcom doc. Ing. Radoslavom Židekom PhD. Na závere o vylúčení otcovstva označeného muža nemení nič ani formálna chyba posudku, týkajúca sa priezviska označeného muža ako „S. E.“ namiesto „S. E.“, nakoľko prílohou k znaleckému posudku je i kópia občianskeho preukazu označeného muža, ktorému boli testované vzorky odobraté. Zo zápisu o odbere biologického materiálu pre vypracovanie znaleckého posudku z odboru genetiky jednoznačne vyplýva, že odobratý biologický materiál - bunky ústnej sliznice boli vykonané osobne na mieste odberu znalcom navrhovateľke, maloletému N., ako i označenému mužovi S. E.. Ako už bolo vyššie konštatované, zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že na základe analýzy DNA znalec vylúčil označeného muža ako biologického otca maloletého N., pričom percentuálna hodnota pravdepodobnosti určenia otcovstva označeného muža sa blíži k 0%.

9. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií navrhovateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, vo výroku o trovách konania medzi účastníkmi a vo výroku o náhrade trov konania štátu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52, § 53, § 57 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. I keď v odvolacom konaní mal plný úspech muž, ktorého otcovstvo malo byť určené, tento v písomnom vyjadrení k odvolaniu nepodal návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania, preto mu odvolací súd nárok na ich náhradu nepriznal.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).